

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 2. Virtutis vocabula, & nomenclatio; in quo consistat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Si quis autem superedificat -- lapides pretiosos. 1. Cor. 3. 12. Per lapides pretiosos designantur opera diversarum virtutum, quibus anima humana ornatur. Eccli. 50. 10. *Quasi vas auri solidum, ornatum omni lapide pretioso.* S. Thom. Aqu. hic.

Ex Patribus, & aliis.

Si circulus non magnitudine spatij, sed quâdam conformatione, ceteris præstat; quâto magis de virtute existimandum est; quod non majoris loci occupatione, sed divinâ quâdam congruentiâ rationum, atque concordiâ, ceteras affectiones animi superat. S. August. l. de quantitate animæ c. 16.

Viatores valde solliciti sunt de bonis hospitij. Bona hospitia ad quiescendum sunt, charitas, misericordia, patientia, castitas, & ceteræ virtutes. S. Bonaventura. l. 2. D. 3. Epiph.

Stella. Lem: *Non indiget aurô.* Virtus ipsa sibi magnum præmium est; nec ornamenta ulla aliunde desiderat. Justus Lipsius præfat. l. 1. var. lect. Picinelli.

Ursa minor. Lem: *Sine occasu felix.* Vel: *Sub Jove clarior frigido.* Idem.

§. II.

Virtutis vocabula, & nomenclatio; in quo consistat.

Recti diligunt te. Cant. 1. 3. *Sept. rectitudines diligunt te.* Virtutes vocantur rectitudines: quia ipsarum essentia, & perfectio, in rectitudine consistit, omni curvitate submota. De Ponte hic Exh. 16.

Tot videberis accepisse uxores, quot virtutibus gaudes. Origenes hom. 11. in Gen.

Nil aliud sunt virtutes, quàm ordinatæ affectiones. S. Bernardus tr. de gratia, & lib. arbitrio.

Si à fine denominatur res; & virtutes ducunt hominem ad illam finalem beatitudinem; ideo virtutes dicuntur beatitudines. S. Vincent. Ferr. l. 1. de S. Martino.

Ordinantur acies virtutum, & præparantur in clypeis, & lanceis, adversus castra vitiorum. De castris virtutum ejicitur virtus, quæ præter ordinem evagatur: perdit enim virtutis nomen, quæ egreditur ordinem. Virtus igitur non est, si ordinata non est. Petrus Cellens. de pane. lug. c. 13.

§. III.

Virtutem assequendi motiva.

Excellentia, laudes, prærogativa.

Ex Veteri.

Non cognovit homo sepulchrum ejus usque in presentem diem. Deut. 34. 6. verum æterna ejus durat memoria; non Mausolæi suffragio, sed egregiè factorum auxilio. Gloriosius post mortem prædicant egregia facta, quàm insana, & arte totâ elaborata, fe-

pulchra: tempus ferreò dente marmorea devorat simulachra: virtus æterna est, nec temporum assultibus vincitur. Naxera in Jos. 12. §. 6.

Quæ est petitio tua Esther. -- *Etiamsi dimidiam partem regni mei petieris, impetrabis.* Esth. 7. 2. Pro eruendo populo à mortis sententiâ, solum datur, regem exorare, Estheri. Cur non etiam datur potestas ad aliqua miracula; sicut Moyfi pro liberando populo à servitute: cum majori in periculo veretur populus sub Assvero, quàm Pharaone. Esther tunc non pro regno, sed pro populo, rogat. Ubi tam conspicua barbaris erat virtus Esther, ut etiam oblatum regnum sperneret; non necessaria erant miracula, ut Assveri mentem in pietatem moveret. Sylveira in Matth. 21.

Vir erat in terra Hus nomine Job: & erat vir ille simplex, & rectus. Job. 1. 1. Quid potissimum, & primum, mirari debeamus in hominibus, sacra author historiarum nos ad monet: virtutem nempe præ ceteris admirationi, laudique, esse debere. In Jobo enim non opes prædicat, & liberos; sed hæc, quasi appendicem fortis, narrat, postquam justum, dixit, & innocentem. Nos, morum omniâ probitate, solas in hominibus opes veneramus: tantique facimus Senatorem, non quanti est; sed quanti eum haberi faciunt supellex, & genus. Oliva l. 6. Strom. §. Vir erat &c.

Tempus flendi, & tempus ridendi. Ecclæ 3. 4. Virtutes faciunt nobis tempora bona; vitia, & peccata, faciunt tempora mala. Salonijs hic.

Vade ergo, & comede in lætitia panem tuum, & bibe cum gaudio vinum tuum. Eccl. 9. 7. Panis, & vinum, rationalis creaturæ, sunt ipsæ virtutes, ex quibus animæ nutriuntur. Olympiodorus hic.

Quæ est ista, quæ ascendit de deserto, delicijs affluens &c. Cant. 8. 5. Delicijs affluimus, cum virtutibus abundamus. Super dilectum innititur, cum Deo adscribimus, quidquid boni operamur. *Sicut virgula fumi ex aromatibus ascendimus;* cum virtutum studio, & disciplinâ exercitati, proximos nostros ad bene agendi similitudinem incitamus. S. Bernardus in Sententijs.

Ex Novo.

Beati pauperes spiritu &c. Matth. 5. 3. In quavis beatitudine duo tanguntur; scilicet meritum, & præmium. Meritum est ipsa beatitudo via, videlicet actus virtutis, cum dicitur *beati &c.* Præmium verò est merces merito correspondens; quod tangitur, cum dicitur, *quoniam &c.* Cum enim actus virtutis sit in hac vita laboriosus, aliquò modò, maxime in principio (ars namque, & virtus, sunt circa difficilia, secundum Philosophum) idcirco Salvator, beatitudines commendans, protinus subdit de præmio: ut ad beatitudines exercendas nos excitet. Commemoratio enim mercedis provocat, & confortat, laborantem. Dion. Carth. hic.

Ipsorum